

[Jørgen Jørgensen.]

Den Politik, der er ført fra Regeringens Side, har ikke gaaet ud paa at give Landbruget mindre Hjælp, har ikke bestaaet i, at vi har stillet os uvillige med Hensyn til at støtte Landbrugserhvervet i en Tid, hvor dette Erhverv er ude for Vanskeligheder paa Grund af et Prisfald ude i Verden, som ingen kunde forudse. Men alle Foranstaltninger er gennemført paa en saadan Maade, at de ikke binder eller forpligter over for Fremtiden til at garantere hverken Landbrugserhvervet eller andre Erhverv Rentabilitet.

Hvis man fra Venstres Side virkelig tror, at danske Landmænd i Dag ønsker Prishævningspolitikken yderligere udvidet — saa tager man fejl. Det overvejende Tal af danske Landmænd ønsker, forudsat at vi kan holde de Priser, vi har nu, og saa nogenlunde kan opretholde den nuværende Produktion, at nøjes med de færrest mulige Foranstaltninger. Det overvejende Tal af danske Landmænd vil i Dag med de nuværende Priser paa Landbrugsvare og under Forudsætning af, at vi kan beholde Produktionen nogenlunde ubeskaaret, som den er i Dag, kun ønske et eneste foretaget over for Landbruget, og det er, at den Rentebyrde, som trykker mange Landmænd, og som gør det umuligt for mange, selv dygtige, Landmænd at klare sig med de Priser, vi har, bliver lettet. Naar det er sket, saa vil vi være i Stand til at klare os selv — det er Hovedsynspunktet blandt danske Landmænd i Dag.

Det er heroverfor, at jeg, da jeg første Gang havde Ordet, sagde til Venstres Talere og Venstres Presse, der Dag efter Dag docerer de Synspunkter, at denne Regering kun tænker paa at øve Tvang over for Erhvervslivet, at denne Regering kun tænker paa at lægge det alt sammen i Baand, og at det er Venstres særlige Opgave at værne de frie Erhvervs frie Stilling — det er over for dette, jeg har sagt: Maa vi nu ikke være fri for en saadan Tale af et Parti, der ikke bestiller andet end at kræve yderligere Statsforanstaltninger over for det Erhverv, som de gaar ud i Befolkningen og siger, de vil arbejde paa skal være frit! Og der er ikke sagligt indvendt noget som helst imod, hvad jeg her har fremført.

Det ærede Medlem Hr. Clausager havde den Dristighed heroppefra at sige, at det Parti, som jeg repræsenterer, havde øvet stor Fortræd ved at sætte Skel mellem Landboerne. Jeg tror, det ærede Medlem skal tale lidt smaat herom, for det er en fuldkommen Misforstaaelse, hvis det ærede

Medlem tror, at de Synspunkter, han gjorde sig til Talsmand for, er det samlede Landbrugets Synspunkter. Tror det ærede Medlem, at den Skattepolitik, han har været Talsmand for, er Landbrugets? Tror det ærede Medlem, at den yderligere Prishævningspolitik, som han gør sig til Talsmand for, er Landbrugets? Er Sandheden ikke den, at dengang det samlede Landbrug kom til Rigsdagen og krævede Foranstaltninger gennemført, gik vi ind paa disse Krav, men hvor var det ærede Medlem henne? Hvordan var hans Stilling over for det Rentekrav, Landbruget og Husmandsforeningerne stillede? Hvor var det ærede Medlem henne, dengang Skatteordningen, Landbruget og Husmandsforeningerne stillede Forslag om, skulde gennemføres? Hvor var det ærede Medlem henne, dengang Indtægterne til disse Formaal skulde skaffes til Veje, dengang Kravet fra Landbruget skulde opfyldes? Nej, det ærede Medlem skal tale lidt smaat om sin Stilling over for det danske Landbrug, det ærede Medlem, der kun søger at repræsentere de snævraste Agrarsynspunkter inden for danske Landmænd til Skade for det Samarbejde, der var ønskeligt, og som trods det ærede Medlems Arbejde alligevel bliver gennemført, det ærede Medlem, der ogsaa i den sidste Tid har ydet sit Bidrag til at splitte Landbruget, den Gang Kødordningen skulde gennemføres, da det ærede Medlem udfoldede stor Iver for at forhindre, at et fornuftigt Resultat blev opnaaet, og da hans Parti ikke kunde mande sig op til at tage et selvstændigt Standpunkt, men paa det Sted, hvor Afgørelsen blev truffet, ikke gjorde andet end at lade være at stemme, da et Lovforslag, som man havde rettet stærk Kritik imod, skulde gennemføres.

Det ærede Medlem indvendte derefter over for den Krisepolitik, vi har ført, at man havde villet sammenkæde alle mulige forskellige Ting, og rettede i den Anledning en Bebrejdelse mod Regeringen. Det synes jeg ikke, man skal bebrejde Regeringen. Jeg anser det for at have været af meget stor Betydning, at den i disse Aar har ført en Politik, som har taget et rimeligt Hensyn til alle Klasser, til alle Grupper her i Landet. Det er Styrken i den Politik, der er ført, at den ikke har været ensidig, det har ikke været en ensidig Landbrugspolitik, men en Politik, der paa samme Tid, hvor man tog rimeligt Hensyn til Landbrugets rimelige Krav, søgte at raade Bod paa de Vanskeligheder, andre Erhverv, andre Klasser i Samfundet var ude i. Det er i bedste Forstand en Samfundspolitik, som det